

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9027 af 20/01/2010 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0914

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2009-6-0914

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0914

Resumé

Klager – en person – klagede over udsendelsen ”TV 2 dok: Eks-chikane” på TV 2.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelsen af billeder fra Facebook indebærer en krænkelse af immaterielle rettigheder eller en overtrædelse af straffeloven, henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence. Disse forhold behandles derfor ikke.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggende for den de krænkende oplysninger vedrører, jf. punkt A.1 og A.3.

På baggrund af domsudskrifterne lægges det til grund, at [K] ved Retten i Middelfart den 1. oktober 2001 blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 (vold) og den 30. april 2002 for overtrædelse af straffelovens §§ 267 og 268 (ærekrænkelse og bagvaskelse). Af den sidstnævnte dom fremgår det, at [K] var tildelt et polititilhold. Hans tidligere samlever [A] blev endvidere den 4. december 2001 ved Retten i Middelfart tillagt forældremyndigheden over [G] alene.

Pressenævnet finder, at der er en sådan sammenhæng mellem udsendelsens indhold og [K]s tidligere domme vedrørende vold og ærekrænkelse m.v., at der var belæg for at nævne dommene, som er korrekt gengivet. På baggrund af spørgsmålene under telefonsamtalen, hvoraf [K] besvarede nogle, må han have været bekendt med, at udsendelsen ville være kritisk over for ham. Han afviste efter det oplyste at deltage i udsendelsen. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere TV 2 for at offentliggøre oplysningerne fra dommene og fra de tidligere samleverne uden yderligere forelæggelse. Nævnet finder heller ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik.

Vedrørende den bandede telefonsamtale fremgår det af den offentliggjorte del, at journalisten inden interviewet præsenterede sig og oplyste, at han ringede fra TV 2. Da en optager må anses for et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, og da en person, som taler med en journalist, må være forberedt på, at samtalen optages, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2 for at have optaget interviewet og efterfølgende offentliggjort det uden at indhente [K]s samtykke.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt fotografierne i udsendelsen er hentet fra en åben eller lukket Facebook-profil. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige, og må derfor i relation til den rejste klagesag, hvor der kan blive tale om at fastslå, at TV 2 har tilsidesat god presseskik, tage udgangspunkt i, at fotografierne kan være hentet fra en åben profil. På den baggrund og efter

karaktern af billederne finder Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere, at TV 2 hentede billederne fra Facebook-profilen og anvendte dem i udsendelsen.

Tre medlemmer udtaler:

I udsendelsen er [K]s fornavn oplyst, og der er endvidere bragt – kun delvis slørede – billeder af ham i private situationer. Det må herefter lægges til grund, at det har været muligt at genkende ham i videre kredse af personer, der kender ham i forvejen. Da de domme, der er overgået [K], ikke havde aktuel karakter, og da der heller ikke i øvrigt findes at foreligge omstændigheder, som kan begrunde, at hans identitet blev afsløret i udsendelsen, stemmer vi for at udtale kritik af TV 2.

Ét medlem udtaler:

I udsendelsen er [K]s fornavn oplyst, og der er endvidere bragt delvis slørede billeder af ham. Da det på baggrund af billederne og oplysningerne i udsendelsen ikke er muligt at genkende ham i videre kredse, finder jeg ikke grundlag for at kritisere TV 2, uanset klagers domme ikke havde aktuel karakter.

Der afsiges kendelse i overensstemmelse med stemmeflertallet, og *nævnet udtaler sin kritik* vedrørende dette punkt.

Nævnet finder, at TV 2 ikke i øvrigt – bortset fra det oven for omtalte kritisable forhold – har tilsidesat god presseskik.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af TV 2 at offentliggøre et kendelsesresumé.

Advokat Lars Borrings har på vegne af [K] klaget til Pressenævnet over en udsendelse på TV 2 den 22. september 2009¹⁾, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Den påklagede udsendelse

TV 2 sendte den 22. september 2009²⁾ dokumentarprogrammet ”TV 2 dok.: Eks-chikane”. I udsendelsen beskriver tre kvinder – herunder [A] og [B], der begge har været samlevende med klager – hvordan deres tidligere samlever havde chikaneret dem. De tre kvinders tidligere samlever omtales alle ved fornavn: ”[Ks fornavn]”. Efternavnene oplyses ikke. Af udsendelsen fremgår bl.a. følgende:

”*Speak*: Parret beslutter sig meget hurtigt for at få et barn, men så snart [A] bliver gravid, ændrer hendes liv karakter.

[A]: Hvis der ikke var blevet taget kød ud af fryseren. Sådan nogle små banale hverdagsting. Det kunne han blive rasende over. Og hvis man ikke havde lavet aftensmad, til han var kommet hjem fra arbejde, så blev han også sur og tvær. Jamen, jeg var rigtigt bange for ham, altså.

Speak: Om sin hverdag skriver [A]: Fredag den 22. marts 2001. Vi skulle på sygehuset angående scanning. Han kaldte mig for kælling, fede so. Sparkede mig ned fra sofaen og slog mig, så jeg fik et blåt mærke ved øjet og blodnæse.

[A]: Nogen gange var det med flad hånd. Altså, hvor jeg bare fik en lussing. Og det var også sådan. Der var jeg altså højgravid, hvor vi så var kommet i seng, og så lige pludselig sparker han mig i maven og sparker så hårdt, at jeg ryger ud af sengen.

...

Speak: [A] føder sin datter [G] den 27. marts 2001, men volden fortsætter.

[A]: Jeg kunne ikke mere til sidst. Og så den første juli, der fik jeg nok.

[C], [A]s far: Der blev jeg ringet op af [A] og hun græd i telefonen. Hun var ulykkelig, og at vi skulle komme med det samme, for [K] have slået hende. Vi har jo efterfølgende fået af vide, at hun havde fået klø mange gange. Og det er jo ganske forfærdeligt at høre.

Speak: [A] flytter ind på Fredericia krisecenter og håber, at hun på den måde kommer ud af sit forhold og væk fra volden.

...

Speak: Efter [A] er flygtet, bor hun på krisecenteret i Fredericia i knap to måneder. Hendes tidligere samlever [klager] bliver dømt for vold, men hun føler sig stadig chikaneret af ham hver eneste dag via truende sms-beskeder.

[A]: I sms-beskeden skrev han jo at. Var det kælling eller so eller? Alle sådan nogle skældsord.

Speak: I forbindelse med voldssagen havde hendes far fået fremsendt en liste over samtlige sms'er sendt til [A] fra hendes tidligere samlever.

[C]: Det kunne være 30-40 stykker på en dag, og det kunne være med minutters mellemrum.

...

Speak: Blandt andet på grund af voldsdommen og de mange sms'er får [A]s tidligere samlever et polititilhold. Det betyder, at han ikke må opsøge eller kontakte [A] i fem år. Desuden får [A] tildelt fuld forældremyndighed over deres fælles datter, og faren må kun have overvåget samvær.

...

Speak: [A]s tidligere samlever må ikke længere kontakte hende direkte, men han finder hurtigt en ny metode. Han sender et hav af mails til forskellige sociale myndigheder, hvor han beskylder [A] for ikke at passe sin datter ordentligt.

[A]: Altså, han bruger kun [G] [[A] og [K]s datter] som våben. Hun er kommet hjem og fortalt os: "Jamen du skal i fængsel mor. Og når du er i fængsel, så skal lillesøster og jeg i familiepleje."

Speak: TV 2 dok havde fået aktindsigt i [A]s historie og for at komme helt til bunds i sagen, ringer vi nu til [A]s tidligere samlever for at få et interview.

[K] (over telefonen, klagers navn oplyses ikke via skærbilledet): Det er [K].

Reporter: Hej, jeg hedder Dennis Kragelund. Jeg ringer fra TV 2. I den forbindelse har jeg snakket med [A], som føler sig chikaneret af dig. Og i den forbindelse.

[K]: Det forstår jeg ikke på nogen måde. Jeg vil gerne sige: Det er omvendt. Jeg har stået ansigt til ansigt med et jagtgevær med [A]s far for eksempel, ikk'. Jeg har prøvet mange ting. Jeg har været rundt om politiet med et hav af anmeldelser på grund af trusler på livet og sådan nogle ting, ikk'. Vi er ude i en frygtelig lang historie her, havde jeg nær sagt jo. Som man ikke bare kan sige A og B, havde jeg nær sagt. Og ikke bare male det sort eller hvidt, fordi det er jo en sag, som har strækket sig over en 6-7 år med det ene barn.

Dennis Kragelund, reporter: Har du noget, som kan dokumentere det her, som vi må få lov til at se på?

[K]: Altså, jeg har masser, men det er jo lige, hvor det ligger henne. Jeg skal fortælle dig, jeg har to flyttekasser med sagsakter. Vi står som sådan og skal på ferie og så videre.

Speak: Vi aftaler at tales ved på et senere tidspunkt.

...

Speak: [A] er flyttet ind i en lejlighed i Nyborg et par kilometer fra sine forældre. Hun er begyndt på en uddannelse, men selvom hendes tidligere samlever er dømt for vold og ikke må kontakte hende, tager chikanen til og rammer nu hele hendes familie. Især [A]s far blev udsat for grove beskyldninger via sms-beskeder.

...

[A]: Han beskyldte min far for at begå incest på mine to søskende, og vi havde slet ikke været udsat for incest.

...

Speak: [C] anlægger en injuriersag mod [A]s tidligere samlever, og under retssagen kommer det frem, hvor ubehagelig en chikane han i virkeligheden er udsat for. Den 19. juli 2001 modtager [A] fem beskeder på sin telefonsvarer fra sin tidligere samlever. Politiet aflytter beskederne, og der bliver blandt andet sagt, at der vil stå nogle folk klar til at banke [A]s far.

...

Speak: [A]s tidligere samlever truer også med at sprede det rygte med, at hendes far er pædofil. Kort tid efter hænger nogen dette brev op på [C]s arbejdsplads.

...

Speak: [C]s søn, [D], modtager også sms-beskeder fra [A]s tidligere samlever med beskyldninger mod faren: "Er du også blevet misbrugt som lille, som [A] og [H] er blevet?" [A]s søster, [H], modtager også sms'er. Her står blandt andet: "[A] har fortalt i to gamle breve, hvordan [C] har udnyttet hende, har han også gjort det ved dig?"

...

Speak: [A]s tidligere samlever beskylder desuden [C] for at have truet ham på livet med et jagtgevær. Den anklage afvises pure af både politiet og af retten. Den 30. april 2002 bliver der afsagt dom i sagen: "Thi kendes for ret: Sagsøgte straffes med fængsel i 30 dage". Dommen gøres betinget, blandt andet fordi forholdene er begået i familien. Desuden får hendes tidligere samlever et polititilhold, som betyder, at han ikke må nærme sig [A] og hele hendes familie i fem år.

...

Speak: Mona Meelberg er lige nu på vej hen til en kvinde [B], der gennem fem år er blevet chikaneret af sin tidligere samlever. Nu vil de rejse en injuriersag.

Mona Meelberg, advokat, speciale i familieret: Hun bliver anmeldt til diverse myndigheder for ting, hun og hendes familie skulle have gjort over for det fælles barn.

...

Speak: [B] har sammen med sin tidligere samlever datteren [F], desuden har hun sønnen Kasper. [Af skærmbilledet fremgår en pige (angiveligt [F]) og en dreng, der leger i en sandkasse.]

[B]: Børnene har jo set hver gang, jeg har fået tæsk. Og Kasper var så gammel, at han godt kunne huske det, men [F] kan ikke huske noget. Så det var ikke særligt rart at vide, at sine børn skulle vokse op og se sådan noget. For det var i hvert fald ikke sundt for dem. Der var en af dagene, hvor vi kørte hjem fra arbejde af. Det var ham, der kørte, og så smaskede han mig én lige oppe ved øjet. Sidder der med begge børn omme på bagsædet. Han var sådan set ligeglad, om børnene sad der eller ej. Man går hele tiden og håber: ej i morgen bliver det bedre. Men det bliver aldrig bedre. Det bliver kun værre.

...

Speak: [B] bor sammen med sine to børn på Fredericia Krisecenter i fire måneder. Undervejs tager hendes sag en uventet drejning. Det viser sig nemlig, at personalet udmærket kender [B]s tidligere samlever.

[B]: Det var så den samme mand, at hun havde haft problemer med, som jeg nu havde problemer med. Det kunne de fortælle, fordi [A] havde været her.

...

Speak: Da [B] finder ud af, at hun bliver chikaneret af den samme mand som [A], mødes de jævnligt for at støtte hinanden. Og efterhånden finder de ud af, at de har været udsat for præcis den samme chikane.

...

Speak: For [B] begynder chikanen med denne mail, som hun angiveligt skulle have sendt til Odense Kommune: "Bliver I ved med at undersøge min datter, slår jeg hende ihjel, og jeg mener det. Jeg kan godt passe hende, selv om jeg er psykisk syg. Hilsen [B]."

[B]: Så har vi så senere fundet ud af, at det var [K], der havde sendt den. Han havde været inde og åbne en af mine e-mails, gamle e-mail-adresser. Og så har han sendt den til kommunen i mit navn. Samtidig med, at kommunen modtog den, der modtog min far [E] også en e-mail.

[E]: Han skriver som om, at mailen den kommer fra min datter. Hvor min datter skriver til mig: "Far jeg kan se, at du har haft, eller at du har udøvet incest på mine børn, og jeg vil ikke længere se dig. Du er ikke længere min far. Venlig hilsen din datter, din tidligere datter."

Speak: Den præcise ordlyd i mailen er sådan her: "Knep aldrig mere min datter. Far du er et pædofilt svin. Din tidligere datter [B]."

...

Speak: Politiet undersøger sagen og finder ud af, at de to mails begge er blevet sendt fra en computer, der tilhører hendes tidligere samlevers nye kæreste. Han bliver nu sigtet for dokumentfalsk, men bliver frikendt, fordi det ikke kan udelukkes, at hans computer har været udsat for et hackerangreb, og at en anden dermed kan have skrevet de falske e-mails via en helt tredje computer.

...

Speak: [B]s tidligere samlever er dog ikke færdig med at chikanere [E]. For som [A]s far oplever han også at blive hængt ud på sin arbejdsplads, og det blot en måned efter, at han var blevet ansat som indkøbschef.

...

Speak: Det er især [B], der de næste fire et halvt år føler sig udsat for massiv chikane og beskyldninger.

[B]: Han har beskyldt mig for at slå [F]. Og han beskylder mig for at ryge hash og drikke. Og jeg tror også, at han et enkelt sted beskylder mig for at være psykisk syg. Hele tiden beskylder han mig for alt muligt.

Speak: Og som dokumenterne her vidner om, er hun et utal af gange blevet indberettet til forskellige sociale myndigheder. Hun bliver blandt andet beskyldt for, at datteren er blevet udsat for vold, for at være fascineret af pædofili, og for at låse sin datter inde, når hun er sur.

...

Speak: [B] er gang på gang blevet undersøgt af de sociale myndigheder. Hver gang er det blevet konstateret, at der ikke er noget galt.

...

Speak: TV 2 dok kontakter nu endnu engang [A] og [B]s tidligere samlever for at få en forklaring på, hvorfor de to kvinder beskylder ham for chikane vold og trusler og for at give ham en mulighed for at svare på kvindernes anklager.

[K] (over telefonen): Det er [K].

Reporter: Hej [K], det er Dennis Kragelund. Jeg ringer fra TV 2

[K]: Ja.

Reporter: Vi har jo snakket med to kvinder, som føler sig noget chikaneret af dig.

[K]: Ja, men jeg er ikke interesseret.

Reporter: Det er du ikke.

[K]: Nej.

Reporter: Men hvordan har du det med, at de siger det?

[K]: Jamen, der er jo mange, der siger så meget jo. Men man skal forholde sig til fakta. Jeg fortæller dig bare, at der er igangsat en injuriersag, som også omfatter de to kvinder. Og hvad du så vælger at komme frem med, jamen det kommer med i sagen.

Reporter: Jamen de anklager de kommer med mod dig, der har de jo.

[K]: Jeg siger jo, at jeg ikke ønsker at kommentere.

Reporter: Nej, men de har jo ret god dokumentation for mange af dem. Er det så forkert eller hvad?

[K]: Jeg ved ikke, hvad de er kommet med.

Reporter: Nej, men. For eksempel har jeg også talt med deres fædre, hvor i hvert fald den ene har vundet en sag over dig i retten.

[K]: Jamen, jeg ønsker ikke yderligere kommentarer.

Reporter: Man kan vel sige, at når der er faldet en dom, så er det vel rigtigt.

[K]: Man kan sige mange ting. Hvis man bliver truet af et tæskehold til ikke at møde op. Og når man så ikke kommer til retssagen, fordi man bortbliver, og man får en dom udelukkende på grund af, at man ikke får lov til at blive forsvaret, så kan du vel selv regne ud, hvordan og hvorledes. Jeg har stået overens mod pågældendes far med et jagtgevær.

Reporter: Men de beskyldninger er jo også kommer frem i retten, men det er blevet afvist af politiet og af retten.

[K]: Det er jo ikke korrekt.

Speak: Det står i hvert tilfælde i domsudskriften.

[K]: Jeg har ikke yderligere udtalelser. Så fortsat god dag. Hej.

...

Speak: I Nyborg prøver [A] at få livet til at handle om andet end hendes samlever. Men selv om hendes familie har fået ham dømt for vold og injurier, bliver han ved med at forfølge [A].”

Gennem udsendelsen vises fotografier, hvoraf [K] fremgår. Klager er afbilledet sammen med [A] til barnedåb. Klager holder dåbsbarnet. Herudover er [K] afbilledet med to piger siddende i en sofa (klager er sløret med en måne over ansigtet, pigerne (angiveligt [F] og [G]) er uslørede). Klager er fotograferet sammen med en lille dreng på en traktor (begge personer er slørede med en måne over ansigtet), med et barn i en klapvogn samt med en pige i en stue (personerne er sløret med en måne over ansigtet). [A] og [K]s fællesbarn [G] fremtræder usløret af udsendelsen.

Yderligere oplysninger

Ved Retten i Middelfart blev [K] 1. oktober 2001 idømt ti dagbøder á 100 kroner for vold mod [A], jf. straffelovens § 244. Af rettens bemærkninger fremgår følgende:

”Efter bevisførelsen kan retten lægge til grund – også efter tiltaltes erkendelse – at han den 1. juli har givet forurettede et hårdt slag på den ene skulder. Tiltalte findes hermed at have gjort sig skyldig i vold. For så vidt angår de øvrige tiltalepunkter finder retten det ikke med tilstrækkelig sikkerhed bevist, at tiltalte har udøvet vold, og han frifindes derfor for denne del af tiltalen.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244. Under hensyntagen til, at det er vold af mindre grov beskaffenhed, i et enkeltstående tilfælde i samlivsforhold, kan straffen fastsættes til 10 dagbøder af 100 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage.”

Retten i Middelfart ophævede den 4. december 2001 [A] og [K]s fælles forældremyndighed over [G] og tillagde [A] den fulde forældremyndighed.

Ved Retten i Middelfart blev [K] den 30. april 2002 idømt 30 dages betinget fængsel for ærekrænkelser og bagvaskelse mod [C] og [D], jf. straffelovens §§ 267, 268 og 273. Af domsudskriften fremgår bl.a. følgende:

”I en skrivelse af 9. april 2002 fra sagsøgte [klager] hedder det:

”...

Vedr. domsforhandling fredag 12. april 2002 kl. 10.00

Af hensyn til min families og min egen sikkerhed ser jeg mig nødsaget til ikke at møde op på ovennævnte, jeg har igen garanti for ikke at blive udsat for repressalier.

...

Jeg har siden gerningsmanden ville skyde os måtte behandles for angst af psykolog samt læge.

Imødeser rettens forståelse samt sætter min lid til at retssamfundet fungerer og at dommerens dømmekraft er menneskelig.”

...

Thi kendes for ret:

...

De sigtelser om pædofili, incest og berigelsesforbrydelser, der er fremsat overfor sagsøgeren [C] og de sigtelser om skattesvig, socialt bedrageri og mordtrusler, der er fremsat mod sagsøgeren [D] erklæres ubeføjede.”

Af domsudskriften fremgår det tillige, at klager den 2. november 2001 blev af Nyborg Politi meddelt en advarsel om blandt andet ikke at rette henvendelse til [C], [A] og [F] (advarsel efter straffelovens § 265). [K] blev senere meddelt et tilhold (som den 7. februar 2002 blev påklaget til Justitsministeriet).

Statsforvaltningen Midtjylland traf den 11. december 2007 afgørelse vedrørende [K]s samvær med datteren [F], der bor hos moderen [B]. Af afgørelsen fremgår det blandt andet, at klager har weekendsamvær fra fredag til mandag morgen hver anden uge samt hverdagsamvær fra torsdag eftermiddag til fredag morgen i modsatte uge.

2 Parternes synspunkter

2.1 [K]s synspunkter

[K] har anført, at TV 2 ikke har været tilstrækkelig kritisk over for hverken [B] og [A] eller advokat Mona Meelberg, der alle er farvet af personlige interesser. Det er kvindernes version af sagerne, der gives i udsendelsen. At datteren [F] medvirkede er utilstedeligt.

TV 2 oplyste over for klager, at der i udsendelsen ville fremgå nogle anklager mod ham, men kom ikke ind på dokumentationens art eller indhold. Klager havde en forventning om, at det alene ville være retssagerne, der blev nævnt i udsendelsen. En korrekt oplysning fra journalisten om udsendelsen ville givet have fået klager til at reagere og til at deltage, formentlig sammen med sin advokat. Endvidere gjorde klager klart opmærksom på, at situationen nærmest var modsat af, hvad mødrene påstod, hvilket der også er dokumentation for. Det er endvidere i strid med god presseskik at offentliggøre telefonsamtalerne, idet klager ikke var vidende om, at samtalerne blev optaget og efterfølgende ville blive bragt i udsendelsen.

Klager har anført, at alle, der blot har det mindste kendskab til ham, vil kunne genkende ham, idet de to tidligere samlever og klagers børn tydeligt fremgår med navn og billeder, ligesom klager omtales som ”[K]”. Herudover blev der vist billeder, hvor klager var nødtøftigt sløret.

Klager har anført, at han har samvær med børnene, og det burde være oplyst, at dette samvær eksisterer. Selvom samvær ikke blev nævnt, får man det indtryk, at klager var afskåret fra enhver form for kontakt med børnene. Efter udsendelsen er klager imidlertid blevet frataget samværet. Endvidere burde det være oplyst, at [B]s vold mod datteren [F] var direkte årsag til samlivsophævelsen. Klager har i den forbindelse

fremlagt en lægeerklæring af 31. marts 2005 (uden underskrift), hvori det oplyses, at datteren [F] har fået en bule i panden efter at være blevet slået med en telefon af moderen.

Den omtalte dom for et slag med ydersiden af højre hånd er syv et halvt år gammel, og klager blev idømt ti dagbøder af 100 kroner. Dette må gå under bagatelgrænsen. Domstolen afviste alle øvrige beskyldninger. Alligevel fremstilles klager som voldelig i udsendelsen. Vedrørende injuriersøgsmålet mødte klager ikke op på grund af trusler fra [C]. Klager blev således dømt som udebleven.

Klager har endelig anført, at de private fotografier er hentet fra Facebook, der ikke er tilgængelige for andre end venner. I den forbindelse er klager blandt andet afbilledet med sin søn på to år. Herudover er offentliggørelsen af billederne i strid med straffelovens § 264 D.

2.2 TV 2s synspunkter

TV 2 har anført, at der er udvist tilstrækkelig kildekritik, ligesom oplysningerne om klagers domme er korrekte. [K] blev kontaktet flere gange og foreholdt påstandene fra de tidligere samlevere, hvilke han kommenterede i den første telefonsamtale. Efterfølgende oplyste han, at han ikke ønskede at medvirke i selve udsendelsen eller kommentere sagerne yderligere telefonisk. Det fremgår klart af udsendelsen, at klager har haft lejlighed til at medvirke og give sin version af historien.

TV 2 har videre anført, at eksmandens navn i alle tre tilfælde var "[Ks fornavn]". Ifølge Danmarks Statistik var der den 1. januar 2009 43.240 personer med navnet "[Ks fornavn]" i Danmark. Klager vil derfor på ingen måde kunne genkendes i en bredere kreds alene på grund af navnet. Sløringen af klager er tilstrækkelig. I udsendelsen blev vist billeder af [G] og [F]. Børnene medvirkede ikke på anden måde og udtalte sig således ikke.

TV 2 har herudover anført, at Facebook-siden var offentlig tilgængelig, da billederne blev hentet (en åben profil). Det er ikke teknisk muligt at hente billeder eller oplysninger fra lukkede profiler. TV 2 har erkendt, at de private billeder ikke burde have været hentet på hjemmesiden Facebook og beklaget, idet dette ikke er i overensstemmelse med de ophavsretlige regler.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Thomas Rørdam, Jan Kristensen, Lene Sarup, og John Meinert Jacobsen.

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at spørgsmålet om, hvorvidt offentliggørelsen af billederne fra Facebook indebærer en krænkelse af immaterielle rettigheder eller en overtrædelse af straffeloven, henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence. Disse forhold behandles derfor ikke.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggende for den de krænkende oplysninger vedrører, jf. punkt A.1 og A.3.

På baggrund af domsudskifterne lægges det til grund, at [K] ved Retten i Middelfart den 1. oktober 2001 blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 244 (vold) og den 30. april 2002 for overtrædelse af straffelovens §§ 267 og 268 (ærekrænkelse og bagvaskelse). Af den sidstnævnte dom fremgår det, at [K] var tildelt et polititilhold. Hans tidligere samlever [A] blev endvidere den 4. december 2001 ved Retten i Middelfart tillagt forældremyndigheden over [G] alene.

Pressenævnet finder, at der er en sådan sammenhæng mellem udsendelsens indhold og [K]s tidligere domme vedrørende vold og ærekrænkelse m.v., at der var belæg for at nævne dommene, som er korrekt gengivet. På baggrund af spørgsmålene under telefonsamtalen, hvoraf [K] besvarede nogle, må han have været bekendt med, at udsendelsen ville være kritisk over for ham. Han afviste efter det oplyste at deltage i udsendelsen. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere TV 2 for at offentliggøre oplysningerne fra dommene og fra de tidligere samlevere uden yderligere forelæggelse. Nævnet finder heller ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 ikke har udvist den fornødne kildekritik.

Vedrørende den bandede telefonsamtale fremgår det af den offentliggjorte del, at journalisten inden interviewet præsenterede sig og oplyste, at han ringede fra TV 2. Da en optager må anses for et almindeligt journalistisk arbejdsredskab, og da en person, som taler med en journalist, må være forberedt på, at samtalen optages, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2 for at have optaget interviewet og efterfølgende offentliggjort det uden at indhente [K]s samtykke.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt fotografierne i udsendelsen er hentet fra en åben eller lukket Facebook-profil. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige, og må derfor i relation til den rejste klagesag, hvor der kan blive tale om at fastslå, at TV 2 har tilsidesat god presseskik, tage udgangspunkt i, at fotografierne kan være hentet fra en åben profil. På den baggrund og efter karakteren af billederne finder Pressenævnet ikke grundlag for at kritisere, at TV 2 hentede billederne fra Facebook-profilen og anvendte dem i udsendelsen.

Tre medlemmer – Thomas Rørdam, Jan Kristensen og John Meinert Jacobsen – udtaler:

I udsendelsen er [K]s fornavn oplyst, og der er endvidere bragt – kun delvis slørede – billeder af ham i private situationer. Det må herefter lægges til grund, at det har været muligt at genkende ham i videre kredse af personer, der kender ham i forvejen. Da de domme, der er overgået [K], ikke havde aktuel karakter, og da der heller ikke i øvrigt findes at foreligge omstændigheder, som kan begrunde, at hans identitet blev afsløret i udsendelsen, stemmer vi for at udtale kritik af TV 2.

Ét medlem – Lene Sarup – udtaler:

I udsendelsen er [K]s fornavn oplyst, og der er endvidere bragt delvis slørede billeder af ham. Da det på baggrund af billederne og oplysningerne i udsendelsen ikke er muligt at genkende ham i videre kredse, finder jeg ikke grundlag for at kritisere TV 2, uanset klagers domme ikke havde aktuel karakter.

Der afsiges kendelse i overensstemmelse med stemmeflertallet, og *nævnet udtaler sin kritik* vedrørende dette punkt.

Nævnet finder, at TV 2 ikke i øvrigt – bortset fra det oven for omtalte kritisable forhold – har tilsidesat god presseskik.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af TV 2 at offentliggøre følgende:

”*Speak*: Pressenævnet har udtalt kritik af TV 2 og pålagt os at bringe følgende meddelelse:

I september 2009³⁾ beskrev to kvinder i dokumentarprogrammet ”*TV 2 dok: Eks-chikane*”, hvordan de var blevet udsat for chikane af deres tidligere samlever. I udsendelsen omtalte TV 2 i den forbindelse nogle domme fra henholdsvis 2001 og 2002, hvor samleveren havde fået en dom for vold samt ærekrænkelser og bagvaskelse. I udsendelsen var samleverens fornavn oplyst, og der var endvidere bragt - kun delvis slørede – billeder af ham. Den tidligere samlever har klaget til Pressenævnet over, at det var muligt at genkende ham ud fra oplysningerne og billederne i udsendelsen.

Pressenævnet finder, at det ud fra de - delvis slørede – billeder og oplysningen af hans fornavn var muligt at genkende samleveren i videre kredse af personer, der kendte ham i forvejen. Da de domme, der var overgået samleveren ikke havde en aktuel karakter og der heller ikke i øvrigt forelå omstændigheder, som kunne begrunde, at samleverens identitet blev afsløret i udsendelsen, har nævnet udtalt sin kritik af TV 2.”

Afgjort den 20. januar 2010

- 1) Datoen '4. november' er berigtiget til '22. september' den 24. februar 2010.
- 2) Datoen '4. november' er berigtiget til '22. september' den 24. februar 2010.
- 3) Ordet 'november' berigtiget til 'september' 24. februar 2010.